

“La política mundial afecta els festivals”

El Festival de la Porta Ferrada de Sant Feliu de Guíxols obrirà el 10 de juliol la 64a edició, amb una nova promotora al darrere
Albert Mallol, històric director artístic, fa tàndem ara amb Víctor Partido, de la promotora Barcelona Events Musicals



Albert Mallol i Víctor Partido, fotografiats al Barri Vell de Girona, molt a prop de l'església de Sant Feliu X.C.

Quedem a Girona, davant l'església de Sant Feliu: una simpàtica casualitat perquè parlarem de la nova direcció del Festival de la Porta Ferrada, de Sant Feliu de Guíxols, el més antic dels festivals catalans en actiu –va néixer el 1958 i aquest estiu arribarà a la 64a edició–, que obre un nou capítol en la seva extensa història: després de la llarga etapa amb la promotora The Project (2014-2025) com a responsable de la gestió del festival organitzat per l'Ajuntament de Sant Feliu, la tardor passada es va fer públic que l'empresa Barcelona Events Musicals –organitzadora, per exemple, del festival Cruïlla– havia guanyat el concurs públic per assumir la producció del festival guixolenc durant les tres properes

edicions. Hem quedat per parlar-ne amb un vell conegut, Albert Mallol (Barcelona, 1962), director artístic del festival des de la 25a edició, el 1987 –i això vol dir que l'any vinent celebrarà 40 anys com a programador– i un nouvingut, Víctor Partido (Sant Boi de Llobregat, 1977), que comparteix amb Mallol la doble naturalesa de músic i gestor cultural. Partido s'encarrega en aquesta doble direcció de la part més executiva, en representació de Barcelona Events Musicals (BEM). Aquest guitarrista esquerrà, que ha tocat amb Joana Serrat al supergrup Riders of the Canyon i ha estrenat fa poc projecte en solitari amb la cançó That inner spark, és director artístic del festival Altaveu de Sant Boi des del 2021 i ha dirigit l'última etapa d'El Molino barceloní com a sala de concerts. I l'incombustible Mallol prepara un disc de nocturns compostos i interpretats per ell mateix amb el piano.

És un valor afegit ser músic per organitzar un festival?

Víctor Partido: Sí, entendre la música des de dins és important per fer gestió i veure com està evolucionant el sector musical, perquè hi ha grans canvis continuament.

Ha passat només mig any des que BEM va guanyar el concurs del festival. Com està funcionant la vostra 'bicefàlia'?

Albert Mallol: Hi ha hagut una molt bona entesa entre nosaltres des del primer moment. I la veritat és que no ha estat fàcil, perquè veníem d'uns mesos d'incertesa per la convocatòria del concurs, que ho tenia tot aturat: les gires internacionals es programen a molts mesos vista i mentre no hi ha hagut una empresa adjudicatària, no hem pogut contractar alguns artistes que ens interessaven, com ara Jamiroquai. I després hem hagut d'accelerar per poder presentar el guix de la programació a final de març. V.P.: És cert que tots dos compartim el tarannà artístic, però l'Albert és qui aporta l'experiència, que sempre és un grau. A.M.: La veritat és que, des que vaig assumir la direcció artística, el festival ha passat per etapes molt diferents: primer organitzat per Joventuts Musicals de Sant Feliu i després directament per l'Ajuntament, fins que va posar la gestió en mans d'empreses com ara Bitò (2013) i The Project. Però vinc d'una època associativa en què ens trobàvem amb en Salvador Sunyer de Bitò enganxant cartells tots dos pel carrer. Són molts anys treballant en aquest projecte i crec que ara l'objectiu és aconseguir que el Festival de la Porta Ferrada arribi a ocupar el lloc que es mereix.

Per a BEM, aquesta no és la primera vegada que sortiu fora de Barcelona, però sí que us estreneu en el món dels festivals d'estiu de la Costa Brava.

V.P.: BEM i més concretament el festival Cruïlla sempre ha tingut molt en compte el territori i hem desplegat fórmules diferents a diversos punts de Catalunya, com ara el Ressons Penedès, Cruïlla DO Terra Alta, el Cruïlla Baix Segre i el Cruïlla Delta de l'Ebre. A tot arreu on anem i, evidentment, també aquí, a Sant Feliu de Guíxols, busquem arrelament i sinergies amb agents culturals i socials de cada lloc on organitzem coses, un aspecte que les empreses promotores no sempre tenen prou en compte. Porta Ferrada és un festival molt gran i nosaltres volem tenir un impacte proporcional i en tots els sentits a tot Sant Feliu, perquè aquest és el nostre ADN diferencial. A.M.: Sí, volem que hi hagi una relació més estreta amb associacions locals com ara l'Atzavara i Mascanada6. Porta Ferrada sempre ha apostat pel talent de proximitat, però a partir d'ara es veurà més la relació del festival amb la ciutat. V.P.: Creiem que cal oferir una mica més de servei a la ciutat i el seu teixit cultural. I no es tracta tant de posar-hi més diners [el pressupost mínim per a les tres edicions adjudicades a BEM és de 10.373.080 euros], sinó d'avaluar els agents i projectes culturals ja existents, estudiar la naturalesa de cadascun i veure com ens hi podem implicar. Per això ens agradaria fer activitats durant tot l'any. A més, organitzar un festival amb artistes internacionals no ha de ser fàcil enmig de l'actual conjuntura mundial, amb guerres, crisis, pujades de preus dels combustibles...

V.P.: No, no és gens fàcil. El procés administratiu i la casuística d'aquest any són molt particulars, amb canvis de guió constants. I si a sobre arribes tard com nosaltres pel tema del concurs, ja et trobes amb moltes gires tancades o gairebé, perquè actualment els mànagers volen zero riscos i els artistes ara mateix són més conservadors i hi ha molts artistes que prefereixen no afegir més dates a les seves gires o, directament, no passar per determinats països. Ara mateix és més fàcil gestionar coses de cara al 2027 que per al 2026. La política mundial està afectant molt el sector.

I enmig d'aquest panorama, quina és l'aposta de Porta Ferrada 2026?

A.M.: Aquest és un festival de 360 graus que cobreix un amplíssim espectre estilístic, des del barroc a la música jove. I amb la recuperació de l'Espai Port, proposem dos grans escenaris diferenciats: el Guíxols Arena per a espectacles de gran format i un aforament per a 6.500 espectadors, amb cinc propostes diferenciades i molt potents que han passat pel Palau Sant Jordi: Los Delinquentes, The Corrs, Rigoberta Bandini, Mónica Naranjo i David Bisbal, amb un nou espectacle centrat en la música llatina, més una nit de nous sons encapçalada pel grup Siloé. I les propostes de qualitat per a un públic més reduït i proper es podran gaudir a l'Espai Port, on obrirà el festival el 10 de juliol Jordi Savall amb el seu Homenatge a Marco Polo i també hi actuaran la Compañía Antonio Gades, Angus & Julia Stone, Snarky Puppy, Benjamin Clementine, Israel Fernández, Maria Arnal i La Tania, i Sopa de Cabra. Són exquisideses totals, algunes de les quals no les veuràs mai en altres festivals –de fet, Julia Stone i Benjamin Clementine faran a Sant Feliu les seves úniques actuacions a l'Estat– i conviuen perfectament en el nostre cartell amb altres propostes molt populars.

Hi ha algun curiós programa doble: Mónica Naranjo i Soleá Morente la mateixa nit.

A.M.: Sí, pot semblar un tàndem curiós, però possiblement hi haurà gent que anirà a veure Mónica Naranjo i, de passada, descobrirà Soleá Morente. És així com funciona un festival i a Porta Ferrada sempre intentem que hi hagi sorpreses, que el festival sigui com un calidoscopi que et sorprèn sempre amb un dibuix nou. V.P.: Fins i tot els artistes estan gairebé obligats actualment a resituar-se constantment i a crear propostes escèniques que siguin flexibles i vagin canviant per mantenir sempre l'atenció i l'interès d'un públic que vol novetats. És el que estan fent ara mateix artistes amb llargues trajectòries com ara Mónica Naranjo o David Bisbal, que es reinventen per atreure també el públic més jove.

Parlem del concert inaugural, amb Savall i Hespèrion XXI.

A.M.: Serà l'estrena de la segona part del projecte dedicat a la Ruta de la Seda, que va iniciar el 2024 coincidint amb el 700è aniversari de la mort de Marco Polo. La segona part està centrada en el viatge de tornada (1271-1295) des de la Xina fins a Venècia. Creiem que un concert com aquest, que ens porta a través de diversos països i cultures, té un sentit molt clar en els temps foscos que estem vivint, perquè és un autèntic diàleg de cultures i de músiques, i és el que ens cal ara mateix, quan la tendència no és que les cultures dialoguin sinó que se sotmetin unes a altres.

El festival té també altres escenaris més petits com ara l'església del monestir, la sala Las Vegas o el Teatre Auditori Narcís Masferrer, als quals s'afegeix aquest any una novetat: el nou Village Ciutat

V.P.: Sí, estarà situat als jardins del monestir i serà un punt de trobada per al públic del festival abans i després dels concerts i un pulmó per a la ciutat, amb actuacions de petit format. A.M.: Aquest és un pas més que demostra que un altre dels nostres trets diferencials com a festival és que estem situats al mig d'una ciutat i, a més, molt activa culturalment. Això ha afavorit que Porta Ferrada tingui una obertura de mires que altres festivals més aïllats de teixits urbans no han tingut.

És molt diferent organitzar el Cruïlla que Porta Ferrada?

V.P.: Sí, una cosa és organitzar un festival multiartistes de quatre dies i una altra, programar un festival que dura un mes i mig amb una programació molt variada a diferents espais. Aquí necessites tenir una visió molt més àmplia dels públics, a més en un context geogràfic com la Costa Brava, que està plena de festivals d'estiu. En el cas de Porta Ferrada [<http://www.portaferrada.cat/>], has d'intentar fidelitzar més el públic.

I la idea de desestacionalitzar i programar concerts i altres espectacles la resta de l'any, quan es concretarà?

V.P.: Encara no ho podem concretar, però personalment em sedueix més la idea de programar a l'hivern que no pas a l'estiu, perquè la música en petit format és molt atractiva, i a Sant Feliu hi ha espais on els artistes poden trobar-se amb públics reduïts i propers.

Acabem parlant de música i vida. Quin va ser el primer disc que vas comprar?

V.P.: Vulture Culture (1984), d'Alan Parsons, en casset, però el primer vinil va ser el debut dels Traveling Wilburys (1988). A.M.: Probablement Islands (1971), de King Crimson, si no va ser un de Duke Ellington o Frank Zappa.

Publicat a:

-Setmanari Girona 22-05-2026, Pàgina 20

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/2645086-la-politica-mundial-afecta-els-festivals.html>